

بررسی عوامل زمینه ساز اختلافات زناشویی و طلاق

نویسنده:

فرامرز آزادپوش میان دوآب

موسسه انتشاراتی آقانی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی	:	آزادپوش میان دوآب، فرماز، ۱۳۵۸
عنوان و نام پدیدآور	:	بررسی عوامل زمینه ساز اختلافات زنده‌ی و طلاق/ نویسنده: فرماز آزادپوش میان دوآب
مشخصات نشر	:	تهران: آفانی، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری	:	صفحه وزیری ۱۱۹
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۷۶۲۴-۹۰-۸
فهرستنویس	:	فیبا
ردیبلی کنگره	:	HQV۴۳
ردیبلی فایوی	:	۳۰۶/۸۱۰۹۵۵
کتابشناسی هر	:	V0۴۰۳۱۶

موسسه انتشارات آفانی

عنوان: بررسی عوامل زمینه ساز اختلافات زنده‌ی و طلاق

نویسنده: فرماز آزادپوش میان دوآب

ناشر: انتشارات آفانی

ویراستار: اکبر آفانی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۹

شماره‌گان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپخانه: پاسارگاد

قیمت: ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۶۲۴-۹۰-۸

کلیه حقوق محفوظ می‌باشد.

نشر و پخش: تهران، میدان انقلاب، انتشارات آفانی

نیازمند: www.Entesharataghaei.ir

مقدمه

از نظر علمی و عملی ثابت شده است که وجود دوره‌ی نامزدی قبل از ازدواج، در ثبات و تفاهم پس از آن، بسیار و لازم و ضروری می‌باشد. آشنایی و عشق قبل از ازدواج، اگر با دلایل عقلاتی و قضاوت‌ها و بینش‌های منطقی همراه گردد، احتمال به اوج رسیدن تفاهم و عشق پس از ازدواج و نهایتاً رضایت را افزایش خواهد داد. تعصبات کور و محدودیت‌های غیرمنطقی در مورد روابط دختر و پسرها قبل از نامزدی و ازدواج جز بالا بردن ریسک و احتمال شکست عاطفی زوجین و بروز اختلالات روانی همراه و متعاقب، ثمر دیگری نخواهد داشت، زیرا شناخت‌های بنیان‌های شخصیتی و خصوصیات روانی انسان‌ها، آسان نبوده و غالباً به تدریج صورت می‌پذیرد. و نیز به دلیل تفاوت اصلی ساختار روانی مردان و زنان، روابط منطقی و عاطفی بین آنها - به شرطی که هرج و مرچ و بی بندوباری جنسی نینجامد - باعث تجربه‌ی بهتر و کامل‌تر مردان و زنان در کسب شناخت و بینش به اصول روان‌شناسی و نیازهای روحی - روانی یکدیگر و بدین ترتیب، نیل به تفاهم و هماهنگی بیشتر در ازدواج آن‌ها بآجنس مقابل خواهد شد.

در نظام و فرهنگ الهی، هدف اصلی از ازدواج رسیدن به آرامش روان و آسایش خاطر، پیمودن طریق رشد، نیل به کمال انسانی و تقریب به ذات حق است. تردیدی نیست که از تنهایی به درآمدن، همسر و همراه شدن، خانواده‌ی مستقل تشکیل دادن، ارضای کشتهای نفسانی و فرزندآوری از نتایج قهری ازدواج و بالطبع از مهم ترین عوامل مؤثر در آرامش فکر و جان و احساس رضایتمندی درونی است. در واقع والاترین هدف ازدواج، به عنوان یک نیاز، برخوردارشدن از آرامش روان و آسودگی خاطری است که خود لازمه‌ی اعتلای وجود، شکفتان همه‌ی قابلیت‌ها، همگانی و همراهی در مسیر رشد و کمال است و سایر اندیشه‌های دیگر فروعی بر این اصل می‌باشد. (افروز، ۱۳۷۸)

از آنجایی که عشق یکی از مهم ترین عامل آرامش زوجین است. این آرزوی مشترک بین همه‌ی زن و شوهرها است که با یکدیگر دوست و برای سراسر عمر یارو یاور هم باشند. بررسی زندگی‌های زناشویی بادوام و توأم با کامیابی نشان می‌دهد که تنها مولنه‌ای که به زوجهای کمک می‌کند روزهای سخت و دشوار را پشت سر بگذارند و از لذت خوب برخوردار شوند دوستی و مودت و عشق بین آنهاست. (کوآن و کبدر، ۱۳۸۱)

انسان، اصلانتاً موجودی است اجتماعی و نخستین بستر فعلیت یافتن این ویژگی برترین مخلوق الهی به طور قطع کانون مقدس خانواده است. خانواده؛ اویین و مهم ترین نهاد اجتماعی در تاریخ فرهنگ و تمدن انسانی است. در فرهنگ اسلامی، خانواده به مثابه‌ی دری استوار و نهادی مقدس، بیشترین مسئولیت را در رشد و تحول، تربیت و تعالی و سعادت وجود انسان بر عهده دارد. خانواده کانونی است که در آن ارزش‌های اخلاقی، باورهای دینی و معیارهای اجتماعی از نسلی به نسلی دیگر انتقال می‌یابد و زمینه‌ی رشد عاطفی و تربیت اخلاقی و اجتماعی اعضای خانواده فراهم می‌گردد. خانواده در انتقال فرهنگ و پاسداری از ارزش‌های فرهنگی جامعه نیز اساسی ترین نقش را عهده دار است. خانواده با پیمان ازدواج و بیوند همسری زن و مردی هوشمند و آگاه و برخوردار از بلوغ فکری و قابلیت‌های اجتماعی پایه‌گذاری می‌شود و این زوج ستون اصل حیاتی ترین نهاد اجتماعی، یعنی خانواده را تشکیل می‌دهند. بنابراین سلامت و سعادت جامعه به سلامت و پوپایی نظام خانواده وابسته است و بنابراین سلامت و تعادل نظام خانواده نیز به کیفیت روابط بین زن و شوهر و والدین و فرزندان بستگی دارد. (افروز، ۱۳۷۸)

هر قدر روابط بین همسران بهتر، سالم‌تر و پرچاربهتر تر باشد، زندگی شیرین تر و باصفاتی می‌گردد و فرزندان با نشاط و موفقی تربیت می‌شوند. بنابراین ترتیب خانواده‌های لجام گسیخته و متزلزل جامعه متزلزل را پدید می‌آورند که در آن نشانی از خانواده‌های سالم یافت نشود، میزان طلاق روز به روز بالا برود و ازدواج‌های مطلوب و برنامه‌ی ریزی شد کمتر صورت می‌گیرد، به زودی متلاشی خواهد شد و به طور کلی اساس کجره‌های اجتماعی را باید در آن جست و جو کرد. (همان منع)

بنابراین اینگونه می‌نماید که هر چه زن و شوهر دارای روابط صمیمانه باشند، سه عنصر عشق یعنی تعهد، صمیمت و شهوت در آنها فعالتر خواهد بود. عشق کامل، عشقی است که رابطه ای ایند آل شامل شهوت، تعهد و صمیمت باشد. نهایتاً این عشق کامل باعث بالا رفتن میزان رضایتمندی زناشویی می‌شود در واقع با توجه، به مسائل مطروح، اهمیت و ضرورت این پژوهش به این برمی‌گردد که اگر جزء کوچک جامعه و یکی از مهمترین ارکان جامعه سعادت و آرامش حاکم باشد، جامعه بزرگ نیز سعادتمد خواهد گشت. خانواده‌ایی که در آن احساس رضایت از زندگی حاکم است در فرآیند فرزند پروری موفق تر و نهایتاً افرادی تحويل جامعه خواهند داد که به سود خود و جامعه گام بردارند. این احساس رضایت نیز برای خود زن و شوهر آرامش عاطفی و روانی را به همراه خواهد داشت که سلامت تک نک افراد بسیار مهم تلقی می‌شود.

عشق و محبت عامل پیوند دهنده‌ی زن و شوهر و موجب حفظ ثبات آنها می‌شود. از آن گذشته، عشق و محبت از کیفیتی برخوردار است که می‌تواند بسیاری از تنشهای میان زوجها را محو کرده، برخود محوریها سرپوش بگذارد. البته عشق تنها برای تداوم مناسب زناشویی و احساس رضایتمندی کافی نیست. حفظ پیوند ازدواج مستلزم وجود عوامل دیگری نیز هست که اگر وجود نداشته باشند، زن و شوهر باید آن را در زندگی زناشویی خود بوجود آورند. عوامل پاسدار روابط زناشویی عبارتند از تعهد، وفاداری، صمیمیت، روابط جنسی، اعتماد، تقرب و صمیمیت، این‌که پیوندهای عشق و محبت را حراست می‌کنند. عشق به خودی خود مشکلات را حل نمی‌کند. اما، انگیزه‌ی قدرتمندی برای غلبه بر آنها فراهم می‌سازد. (کوآن و کیندر، ۱۳۸۱)

آمار سراسام آور طلاق نشان دهنده‌ی این نیست که مردم امروزی هیچ علاقه‌ای به ازدواج ندارند، بلکه این آمار نشان می‌دهد که توقع بیشتری نسبت به گذشته از زندگی مشترک دارند. زنها و مردها به یک اندیشه از زندگی ناراضی هستند زیرا توقعات آنها از ازدواج نسبت به قبل افزایش یافته است، ما به زندگی سرشوار از عشق و علاقه نیاز داریم ما به محبتی دائمی از یک فرد کاملاً استثنایی و منحصر به فرد نیاز داریم. (همدان مع) بنابراین، نیاز به مطالعات علمی در باب عشق و روابط زناشویی بسیار مهم می‌نماید. لذا محقق سوال تصمیم بر آن گرفته تا به بررسی سوال اصلی پژوهش یعنی آیا بین رضایتمندی زناشویی و سبکهای عشق در زنان متأهل خانه دار ۳۰ تا ۴۰ ساله شهر تهران رابطه وجود دارد پیردازد.